

CAOP
Postbus 556, 2501 CN Den Haag
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag
KVK-nummer 41158878

Inlichtingen: Rob Dircke
Telefoon: 06 – 83 57 38 03
E-mail: r.dircke@caop.nl
Datum: 1 november 2019
Bijlage(n):
Ons kenmerk AP/19.00601
Zaaknummer: G.1.03

**Verslag van de vergadering van de werkgroep Algemeen Personeelsbeleid (AP)
op 22 Oktober 2019 van 12.00 uur tot 14.00 uur in de Baljuwzaal, CAOP, Lange Voorhout 13 in Den Haag.**

Aanwezig:

Van de zijde van Defensie: A. de Kleijn (voorzitter), E. Reitsma, M. Suwout, M. Hazenkamp, W. Schwab, A. Lankhorst, F. van de Hoef, E. Dekker, E. Aarts

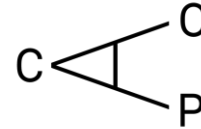
Van de zijde van de centrales: J. van Hulsen (AC), R. Schilperoort (ACOP), S. Hop, (CCOOP), T. van Leeuwen (CMHF).

Van de zijde van het secretariaat: R. Dircke (CAOP).

Agenda

1. Opening en mededelingen;
2. Bespreking besluit tot vaststelling van een eenmalige uitkering in 2018 alsmede, in het kader van de arbeidsvoorwaardenovereenkomst voor de Sector Defensie over de periode 1 oktober 2018 tot en met 31 december 2020, tot vaststelling van eenmalige uitkeringen in augustus 2019 en augustus 2020 en tot wijziging van enige besluiten, alsmede wijzigingen ten behoeve van personeel dat de loonontwikkeling volgt in de sector Rijk en een aantal andere wijzigingen (nummers AMvB en toelichting);
3. Bespreking Ministeriele regeling voortvloeiend uit het voorgaand besluit (SOD 19.00425 bijlagen 2 en 3 en SOD19.00426 bijlage 4);
4. Opening en sluiting.

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

Agendapunt 1: Opening, mededelingen.

De voorzitter opent de vergadering om 12.00 uur en heet iedereen welkom. In verband met ziekte van mevrouw Pijpstra wordt deze vergadering voorgezeten door de heer De Kleijn.

Vaststelling agenda.

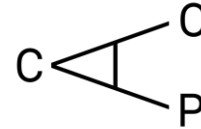
De voorzitter voegt dit punt toe aan agendapunt 1. Spreker stelt voor om in overweging te nemen de ministeriële regeling (agendapunt 3) eerst informeel te bespreken. Wat de heer Schilperoort betreft kan het agendapunt formeel worden besproken. Mochten partijen besluiten tot informeel overleg dan kan dat altijd nog. Dit is, aldus de heer Van Hulsen ook de strekking van de opmerking die hij wilde maken. In de voorliggende ministeriële regeling zitten elementen die naar hij meent zullen nopen tot aanpassingen, hetgeen betekent dat partijen de MR per definitie vandaag niet kunnen afronden. Spreker heeft begrepen dat dit ook niet strikt noodzakelijk is en dat de focus moet liggen op de AMvB-laag. Dat laat onverlet dat er zo snel mogelijk duidelijkheid moet komen, al was het alleen maar vanwege signalen uit het land dat er niets uit wordt gevoerd zolang er geen MR ligt. Spreker noemt dat wel begrijpelijk, maar het staat ook op gespannen voet met het uitgangspunt dat de gunstige regelingen zo snel mogelijk tot uitvoering worden gebracht en de nadelige regelingen pas op het moment dat ze formeel zijn afgerond. De heer Schilperoort had hier in het kader van de rondvraag bij stil willen staan en stelt voor de uitvoeringskwestie bij agendapunt 4 te adresseren. De voorzitter concludeert dat agendapunt 3 formeel zal worden besproken, desnoods onderbroken door een schorsing en dat er een rondvraag is aangekondigd.

Mededelingen.

FPS-2-aanstelling voor alle officieren en onderofficieren (CCOOP).

Eén van de belangrijkste afspraken in het AV-akkoord 2018-2020 is, aldus de heer Hop, dat Defensie alle onderofficieren en officieren die FPS fase 2 zijn of worden, bij voldoende functioneren, een contract voor onbepaalde tijd garandeert. Dat element komt niet terug in de voorliggende voorstellen en het zou wat de CCOOP betreft wel een prominente plaats moeten krijgen. De voorzitter reageert met de opmerking dat partijen in het AV-proces hebben afgesproken dat dit een tijdelijke regeling is tot het moment dat er een nieuw personeelssysteem is. Daarom is ervoor gekozen om deze afspraak niet in formele regelgeving op het niveau van een AMvB of het AMAR te laten landen, maar in formeel beleid. In het kader van het nieuwe personeelssysteem in de toekomst zullen zeker wijzigingen op het AMAR en mogelijk ook op lagere regelgeving plaatsvinden. Dat is volgens de heer Hop een beeld dat de CCOOP niet met de werkgever deelt. De voorzitter verwijst naar het SOD van 15-10-2019 waarin partijen overeenstemming hebben bereikt over de communicatietekst. Men is nu druk doende om de datum van 01-01-2020 te halen. Spreker verwacht dat de uitwerkingsvraagstukken die hieraan ten grondslag liggen zeker met de centrales zullen worden gewisseld, maar het is niet de intentie van de werkgever om op korte termijn ten behoeve van een interim-regeling de regelgeving te wijzigen. De heer Van Hulsen benadert dit vraagstuk redelijk eenvoudig. Partijen hebben een interim-afpraak gemaakt die wat hem betreft kan worden beschouwd als invulling van bestaande regelgeving door een minder stringente toepassing van het AMAR. Spreker zegt voldoende comfort te hebben bij het uitbrengen van de overeengekomen communicatietekst. Hij voegt hier aan toe dat in andere gevallen het vastleggen in regelgeving wel dienstig is vanuit een gezond wantrouwen gezien eerdere acties van Defensie. Wanneer de heer Hop meent dat het regelgevingstechnisch toch botst vat spreker dat op als een leermoment. De heer Schilperoort onderschrijft de visie van de heer Van Hulsen, echter hij is het ook eens met de heer Hop waar deze stelt dat er ergens een haakje moet worden geslagen naar de FPS-2-afpraak. Spreker heeft beeld bij het niet wijzigen van de AMvB, maar wil toch bezien of de afspraak in de MR iets meer kan worden geborgd. Volgens de heer Suwout is het de intentie geweest om niet zozeer de regels te wijzigen, maar om deze op een andere manier toe te passen. Daarover hebben sociale partners een afspraak gemaakt die wat de werkgever betreft net zo bindend is als wanneer het op een andere manier zou zijn vastgelegd. Het gevoelen was dat wijziging van de huidige regels meer beperkingen op zou leveren dan de eenduidige afspraak om ze anders toe te passen. De overeengekomen communicatietekst voelt wat spreker betreft eigenlijk nog bindender aan dan regelgeving die in de la ligt. De heer Van Hulsen wil één kanttekening plaatsen ten aanzien van het proces dat uiteindelijk heeft geleid tot de communicatietekst. Dat heeft zich aan elke formele tafel onttrokken en daarmee is er niets wat de gezamenlijke verplichtingen en verantwoordelijkheden tot uitdrukking brengt. Wanneer het de heer Hop zou helpen om die tekst hier te formaliseren, heeft spreker daar geen bezwaar tegen. De voorzitter wijst erop dat afstemming en formalisering van de

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

Pm tekst reeds in het SOD van 15-10-2019 heeft plaatsgevonden en derhalve in het verslag van dat overleg wordt opgenomen. Om de centrales tegemoet te komen en het punt voor de WG AP af te hechten, zegt spreker toe om een brief op te stellen met de strekking dat het gaat om een tijdelijke maatregel tot het nieuwe loongebouw die al kan worden doorgevoerd zonder dat de bestaande regelgeving is gewijzigd omdat het om een verbetering gaat. Tevens zal de definitieve communicatietekst zoals die in het SOD is overeengekomen in de brief worden opgenomen. De heer Van Leeuwen wijst er op dat het punt is ingebracht door de CCOOP en de heer Hop geeft desgevraagd aan met deze oplossing te kunnen leven.

Agendapunt 2: Bespreking besluit tot vaststelling van een eenmalige uitkering in 2018 alsmede, in het kader van de arbeidsvoorwaardenovereenkomst voor de Sector Defensie over de periode 1 oktober 2018 tot en met 31 december 2020, tot vaststelling van eenmalige uitkeringen in augustus 2019 en augustus 2020 en tot wijziging van enige besluiten, alsmede wijzigingen ten behoeve van personeel dat de loonontwikkeling volgt in de sector Rijk en een aantal andere wijzigingen (nummers AMvB en toelichting)

Concept AMvB en Nota van Toelichting.

(AP/19.000524 en bijl.)

De voorzitter stelt voor om te focussen op de gewijzigde tekstdelen, te weten de blauwe (geaccordeerde wijzigingen) en de rode (wijzigingen waar mogelijk discussie over is). Spreker verzoekt de heer Schwab om de betreffende tekstgedeelten toe te lichten. De heer Hop geeft aan dat het zijn voorkeur heeft om de gehele tekst te doorlopen. De overige centrales stemmen hiermee in. De heer Schwab geeft de volgende toelichting. De vorige keer is de vraag gesteld of het mogelijk is de maatregelen in de AMvB, die niet direct voortvloeien uit het AV-akkoord, in een apart hoofdstuk onder te brengen. In de Toelichting (1. Maatregelen die niet voortvloeien uit het AV-akkoord) is uiteen gezet waarom dat niet mogelijk is. Spreker gaat over op de bespreking per hoofdstuk en op verzoek van de heer Schilperoort wordt de Nota van Toelichting per hoofdstuk betrokken. Ten aanzien van het algemene gedeelte van de MvT is onder het kopje Inwerkingtreding maatregelen duidelijk vastgelegd dat sociale partners dit hebben afgesproken en dat niemand door de terugwerkende kracht kan worden benadeeld. Daarna volgt het kopje 'Begeleidingscommissie' met daaronder de tekst zoals die ook in de vorige AMvB was opgenomen, met een uitleg ten aanzien van wijziging van andere maatregelen die niet voortvloeien uit het AV-akkoord, aangeduid met 'formalisering'.

Ten aanzien van de tekst onder het kopje 'Formalisering van andere maatregelen en wijzigingen die niet voortvloeien uit het AV-akkoord' geeft de heer Van Hulsen aan dat hij in de tweede zin van die tekst 'arbeidsvoorwaardelijke' geschrapt wil hebben. Het begin van de zin luidt dan als volgt: *Het gaat om formalisering van eerdere andere maatregelen ...etc.*

Hoofdstuk 1.

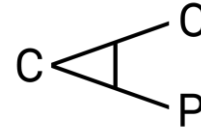
De heer Schilperoort wil ergens vastgelegd zien dat de minister dit eenzijdig heeft gedaan omdat de tekst zoals geformuleerd kan worden gelezen als zouden sociale partners dit zijn overeengekomen. Dat is er, aldus de voorzitter, bewust uitgehaald, waarop de heer Schilperoort verwijst naar hetgeen is gesteld onder 'Hoofdstuk 1 formalisering eenmalige uitkering december 2018' waar hij dan een formulering zou willen zien met de strekking dat de minister dit heeft besloten. Hiermee wordt ingestemd.

Hoofdstuk 2.

De ACOP heeft in artikel 2.1 een omissie geconstateerd ten aanzien van de burgers die recht hebben op suppletie en dat is, aldus de heer Schwab, toegevoegd in het eerste lid onder g. De andere vraag van de ACOP zag op de wachtgelders. De wachtgelders zijn genoemd in het eerste lid onder d. (uitkering ingevolge artikel 18 zesde lid BWW verwijst naar het Wachtgeldbesluit). Artikel 2.1, eerste lid e en artikel 2.1 tweede lid b zijn aangepast.

Ten aanzien van de vraag of ook zorgverlof en andere vormen van verlof niet leiden tot vermindering van de eenmalige uitkering (artikel 2.1 derde lid) stelt de heer Schwab dat het zorgverlof uitdrukkelijk geldt met behoud van bezoldiging en er dus geen effecten zijn voor de eenmalige uitkering. Dat geldt eveneens voor andere vormen van verlof met behoud van bezoldiging.

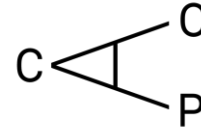
Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

Verwijzend naar artikel 2.1, lid 4 geeft de heer Hop aan hier niet uit te kunnen lezen dat, conform de afspraken in het kader van de nieuwe pensioenregeling militairen, vanaf 2019 alle elementen die voor burgers pensioengevend zijn ook voor militairen pensioengevend zijn. De heer Schwab licht toe dat een eenmalige uitkering geen toelage is, maar een wet op zich en dat in het AV-akkoord die afspraak uitsluitend in het kader van de toelagen is gemaakt. Bij het overgaan van de burgers naar de middelloonregeling is in de Pensioenkamer wel expliciet afgesproken dat een eenmalige uitkering pensioengevend is. De heer Van Hulsen geeft aan dan de vraag op tafel te leggen die de centrales als huiswerk aan Defensie hebben meegegeven, waarop de heer Schwab reageert met de opmerking dat er geen geld voor is en dat dit ook niet door de rekenmeester mee is gerekend. Het gaat er, aldus de heer Hop, ook niet om wat Defensie wel of niet meerekent, maar om hetgeen er is afgesproken. De heer Hazenkamp verwijst naar bijlage 1 van de Pensioenregeling waarin de inkomensbestanddelen zijn opgesomd die voor 100% pensioengevend zijn en dat zijn variabele toelagen waarvan de huidige equivalenten voor de burgers ook pensioengevend zijn. Een eenmalige uitkering is geen variabele uitkering in de zin van de pensioenregeling en zij is evenmin opgenomen in het bijvoegsel dat partijen destijds ook zijn overeengekomen. Dat leidt tot de constatering dat Defensie de afgelopen zomer heeft gerekend met de gebruikelijke systematiek zoals die sinds jaar en dag voor de eenmalige uitkeringen wordt gebruikt. De heer Hop informeert of de heer Hazenkamp namens de werkgever heeft gesproken, hetgeen door de voorzitter wordt bevestigd. Dat zo zijnde, meent de heer Hop dat partijen een uitdaging hebben op dit punt. De heer Schilperoort onderschrijft dat partijen het hierover niet eens zijn. De werkgever zal waarschijnlijk naar de letter van de tekst gelijk hebben, maar het verschil van mening zit in de intentie van de afspraak. De heer Schwab zegt te hebben uitgevoerd wat er in het AV-akkoord staat. Wanneer de stelling is dat er iets anders is bedoeld, is dat dus niet zo verwerkt. De heer Schilperoort wijst er op dat expliciet is opgenomen wat *niet* pensioengevend is en het zou vreemd zijn dat de eenmalige uitkering in die opsomming niet is genoemd als dat de intentie zou zijn geweest. Spreker verzoekt de werkgever deze verbinding in de tekst wel te maken in deze discussie want in zijn herinnering is de eenmalige uitkering onderdeel van de variabele toelagen.

Na kort informeel overleg concludeert de voorzitter dat partijen de discussie rond het wel of niet pensioengevend maken van de eenmalige uitkering voor de militair (artikel 2.1 lid 4) parkeren.

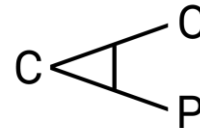
Spreker gaat over op de bespreking van artikel 2.1, lid 6 waarin is opgenomen dat betrokkenen aanspraak maken op een eenmalige uitkering van maximaal 300 euro per categorie, daar waar eerder de aanspraak van maximaal 300 euro gold per persoon. Spreker verwijst naar de discussie van 26-09-2019 rond de wenselijkheid om de aanspraak per categorie te laten plaatsvinden. Daarbij werd tevens geconcludeerd dat het wellicht voor de burger die tegelijkertijd een UGM-uitkering heeft anders kan liggen. Partijen hebben op dat moment besloten dit punt te parkeren. De heer Van Hulsen preciseert dat de discussie iets verder ging dan dat. Er werd nog een optie aangedragen, namelijk om een onderscheid te maken tussen de verschillende jaren. Volgens de heer Schwab was aan de orde dat het in augustus reeds uitgekeerde geld per arbeidsrelatie niet zou worden teruggehaald wanneer partijen zouden besluiten tot uitkering per persoon. Los van de uiteindelijke uitkomst wil de heer Van Hulsen uitgesproken hebben dat voor dit arbeidsvoorwaardenakkoord voor beide jaren exact hetzelfde wordt gedaan wat inhoudt dat het of per persoon of per arbeidsrelatie is. Het is volgens spreker niet uit te leggen dat er twee verschillende varianten voor 2019 en 2020 worden gehanteerd binnen één AV-akkoord, terwijl de omstandigheden precies hetzelfde zijn. De voorzitter informeert of dit een eenduidig werknemersstandpunt is. De CCOOP heeft, aldus de heer Hop, het standpunt dat iemand met twee aanstellingen recht heeft op twee keer de aanspraak omdat omgekeerd geldt dat iemand een korting op de eenmalige uitkering krijgt als hij minder werkt. Dat zou er dan volgens de voorzitter voor pleiten om de uitkering per arbeidsrelatie te laten plaatsvinden. De heer Suwout brengt naar voren dat het de voorkeur van de werkgever is om de afspraken te laten zoals ze altijd zijn geweest, ergo niet per arbeidsrelatie maar per mens (naar rato van de arbeidsrelatie). In augustus bevond Defensie zich in een tijds-klem met uitbetalen en de bestanden konden niet ontdubbeld worden. Feitelijk gaat het dus om 'voordeel schutter' omdat er in één van de twee uitkeringen dubbel betaald is. Spreker meent dat het niet bijdraagt tot het draagvlak om nu te besluiten om daar opnieuw naar te gaan kijken. Wel kunnen partijen besluiten om voor beide categorieën dezelfde afspraak te maken, namelijk per mens. De heer Suwout besluit met de opmerking dat Defensie refereert de afspraak te laten zoals zij altijd is geweest. Dat betekent, aldus de voorzitter in concreto het schrappen van lid 6. De heer Schilperoort zegt waarschijnlijk het standpunt van de werkgever te hebben kunnen delen, ware het niet dat partijen onder de tijdsdruk in de vreemde situatie van 2019 terecht zijn gekomen. Het is echter erg lastig

uitlegbaar als binnen de looptijd van hetzelfde akkoord twee verschillende regimes worden gehanteerd. Derhalve is spreker voorstander van het hanteren van lid 6 voor de duur van dit AV-akkoord, waarbij de bereidheid bestaat om voor een volgend AV-akkoord tot andere afspraken te komen. De heer Schwab constateert dat het algemeen gevoelen is om lid 6 te handhaven en uitkering te laten plaatsvinden naar arbeidsrelatie. Het standpunt van de CMHF, is aldus de heer Van Leeuwen, altijd geweest om het uitkeringsregime te laten zoals het was. Echter, op grond van het feit dat de systematiek voor 2019 door omstandigheden is gewijzigd, is de centrale er nu voorstander van om dat zo te laten voor de duur van het akkoord en bij de nieuwe onderhandelingen de grondslag weer onderwerp van gesprek te laten zijn. Dat betekent aldus, de voorzitter, dat in geval partijen in de toekomst besluiten tot een eenmalige uitkering, zij die iets later na het sluiten van het akkoord in moeten laten gaan, zodat er voldoende tijd is om dit in te regelen. De heer Hop wenst geen enkel voorschot te nemen op een toekomstig te sluiten akkoord en de heer Schilperoort geeft aan dat dit ook geldt voor de ACOP. De heer Schwab nuanceert dat partijen zich nu moeten realiseren dat het bij een volgend AV-akkoord expliciet moet worden benoemd en dat er een keuze moet worden gemaakt tussen beide varianten. De heer Van Hulsen meent dat er lessen moeten worden getrokken uit omissies of fouten uit het verleden en hij acht het dan op z'n minst verstandig om die elementen te noteren omdat partijen in een onderhandelingsronde niet altijd in staat zijn om alles te overzien. Spreker zegt zich daarmee niet vast te leggen op een bepaalde systematiek, maar dat partijen er bij stil staan lijkt hem verstandig. De heer Hop zegt weg te willen blijven van terminologie als fouten en omissies. Partijen hebben een duidelijke afspraak gemaakt en er is niet afgesproken dat de eenmalige uitkering ziet op één arbeidsrelatie. De heer Suwout is het hier fundamenteel mee oneens, want in het overleg wordt heel vaak over een weer geappelleerd aan de intentie en aan hetgeen gebruikelijk is. Zoals het nu is geregeld voor 2019 is noch de intentie geweest, noch is het gebruikelijk. Door omstandigheden heeft Defensie twee keer betaald, maar dat kan naar zijn interpretatie geen recht naar de toekomst toe zijn. De centrales stellen zich op het standpunt dat het wel zo consequent is om een bepaalde handelwijze te blijven behouden. Spreker respecteert dat, maar het gaat hem een brug te ver om te verklaren dat dit gebruikelijk is of dat het de intentie van sociale partners is geweest. Het was in ieder geval niet de bedoeling van Defensie om twee keer te betalen. In de daarover gevoerde discussies hebben de centrales, aldus de heer Hop, voortdurend gewaarschuwd voor de implicaties van het terug laten komen van mensen met UGM. De voorzitter stelt vast dat lid 6 wordt uitgevoerd zoals het is opgenomen. De heer Van Hulsen plaatst de kanttekening dat met het woord 'maximaal' bedoeld is dat de reservist, die tevens burger is, vanuit de fulltime-aanstelling als burger 300 euro krijgt en uit de reservistenaanstelling naar rato van deeltijders. Het kan wat spreker betreft nooit voorkomen dat iemand twee keer de volle 300 euro ontvangt. Dit wordt door de heer Schwab onderschreven. Volgens de heer Hop wordt dit al ondervangen door lid 2 b. Wat hem betreft is de hoofdafspraak een eenmalige uitkering van 300 euro waarbij de situaties zijn aangegeven waarin dat anders moet zijn. Spreker wil duidelijk hebben dat het mogelijk is dat iemand in een voorkomend geval ook twee keer 300 euro kan krijgen (UGM en burger). De heer Schwab onderschrijft dat een voltijds burger die ook UGM heeft twee keer 300 euro bruto ontvangt.

Hoofdstuk 3.

De heer Schwab geeft aan dat dit een regeling is die niet uit het AV-akkoord komt, aangeduid met het woord 'formalisering'. In de MvT is de oplossing toegelicht (blz. 17). De heer Hop is van mening dat besluit en regeling moeten worden gezien in hun onderlinge samenhang. Hetgeen hier wordt gesteld is niet in lijn met hetgeen is afgesproken in de WG PA van 06-03-2018 (PA/18.00198) en in de brief van de WG PA met nr. PA/18.00459 waarin is gesteld dat de terugbetaling op dezelfde wijze zal worden ingebed in de regelgeving als een tijdelijke maatregel, namelijk jaarlijkse uitbetaling achteraf met dezelfde berekeningswijze. Sociale partners hebben nu een andere pensioenregeling afgesproken en volgens spreker moet de afspraak die in het kader van de oude pensioenregeling is gemaakt hier worden gecontinueerd voor de toekomst. De heer Van de Hoef licht toe dat partijen hebben afgesproken om de premievrijval voor de werkgever voor 2015, 2016, 2017 en 2018 via een eenmalige geldelijke tegemoetkoming aan de vigerende doelgroep te doen toekomen en dat dit vanaf 2019 moet worden geborgd in de rechtspositie. Spreker geeft aan het punt van de heer Hop niet te begrijpen. De heer Hop zet uiteen dat er nu een hele andere pensioenregeling ligt waarop de voorzitter constateert dat deze aftopping er nog steeds in zit. Dat valt, aldus de heer Hop, nog maar te bezien met wat er wel of niet is afgesproken over premiecompensaties en dergelijke in de nieuwe regeling. Volgens de heer Van de Hoef is door een meerderheid van de centrales naar voren gebracht dat de werkgever een voordeel heeft zijnde de werkgeversbijdrage in de pensioenregeling die vrijvalt omdat er boven een bepaald salaris (grensbedrag 2018 is 107.000

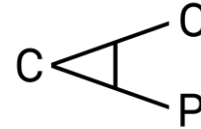
euro) geen pensioen meer wordt opgebouwd. Het feit dat er een vrijval is, is niet veranderd met de nieuwe pensioenregeling. De heer Hop persisteert in zijn opvatting dat er vooruitlopend op de nieuwe regeling allerlei afspraken zijn gemaakt rond hogere opbouw, lagere premie etc. en dat die opnieuw bekeken zouden worden. Teruggrijpend op de basis stelt de heer Van Hulsen dat het hier gaat om mensen die boven het grensbedrag verdienen. Die zaten tot voor kort in de ABP-pensioenregeling, er werd premie voor hen betaald en zij hadden een opbouw. Het Kabinet heeft besloten om tot aftopping over te gaan en toen was de oorspronkelijke insteek van de centrales dat die uitgespaarde premie terug moest komen. De aftopping bestaat ook onder de nieuwe middelloonregeling voor militairen nog steeds. Het niveau blijft hetzelfde en het bedrag (absolute euro's) kan schommelen, maar dat zou ook kunnen onder de oude eindloonregeling. De heer Schilperoort zegt niet uit te sluiten dat met de nieuwe pensioenregeling de bedragen lager worden omdat er waarschijnlijk sprake zal zijn van een lagere pensioenpremie. Afgesproken is om een aantal jaren de vrijval terug te laten vloeien middels een uitkering omdat het niet anders kon en dit later structureel te borgen. Spreker ziet dat terug in de voorliggende tekst. De heer Van de Hoef licht nader toe dat de geldelijke tegemoetkoming bij de UGM aan het eind van het jaar en bij Defensie maandelijks, wordt uitgekeerd. De heer Hop meent dat dit jaarlijks achteraf moet worden getoetst omdat hij niet uitsluit dat de pensioenpremies door het dak heen schieten. De heer Schilperoort hoort de heer Hop zeggen dat hij af wil van het feit dat degenen die boven het grensbedrag verdienen het werkgeversdeel van hun premie terug krijgen. Dat is, aldus de heer Hop, wat hij bedoelt omdat die afspraak niet in de nieuwe regeling is gemaakt. Deze regeling is volgens de heer Van de Hoef al eerder afgesproken en wordt nu geformaliseerd. Het is niet zo dat bij het tot stand komen van de nieuwe pensioenregeling deze aftoppingsregeling is vervallen omdat daar geen aparte afspraak over is gemaakt. Die discussie zal zich waarschijnlijk weer voordoen bij het debat over het nieuwe loongebouw en dat staat ook in de voorliggende tekst, zo stelt de heer Schilperoort. Omdat dit ook onderdeel kan zijn van overgangsmaatregelen stelt spreker voor om in plaats van 'verwerking in het nieuwe loongebouw' op te nemen: *invoering van het nieuwe loongebouw*. Spreker heeft niet het beeld dat het de bedoeling is dat de regeling met de nieuwe Pensioenregeling zou stoppen. Ook de heer Van Hulsen heeft dat beeld niet en stelt dat hij al vanaf 2017 weet dat er een nieuwe pensioenregeling gaat komen, dus dat kan nooit een argument zijn om nu aan te nemen dat de aftoppingsregel zou vervallen. De voorzitter constateert dat de nieuwe pensioenregeling niet van invloed is omdat de aftopping nog steeds plaatsvindt en dat de invulling conform de afspraken in de voorliggende tekst is opgenomen. De heer Hop brengt naar voren dat het een tijdelijke maatregel zou zijn die nu structureel wordt gemaakt. De heer Hazenkamp citeert uit het PA-verslag: 'spreker [de heer Kreeftmeijer] vat samen dat er van werkgeverszijde een brief komt die ziet op twee elementen: de bevestiging dat de oplossing via terugwerkende kracht tot 01-01-2018 via een eenmalige uitkering een begaanbaar pad is waarbij nog even een check wordt gedaan op de fiscale uitvoering en een voorstel over de structurele inbedding'. Dat voorstel (PA/18.00459) is volgens de heer Hazenkamp aangeboden, er is niet op gepiept, dus is het voorstel geaccordeerd. Deze afspraak kan weer veranderen in de discussie rond het nieuwe loongebouw. De voorzitter concludeert dat de tekst in de MvT in lijn is met het verslag en de voorstellen die door de centrales zijn geaccordeerd en vraagt of partijen verder kunnen met de bespreking. De heer Hop verzoekt om dit punt te parkeren. De heer Van Leeuwen vindt het kwalijk dat de CCOOP dit wil doen. Het is het goed recht van een centrale om een punt te parkeren, maar het standpunt van in ieder geval de CMHF is dat de tekst in lijn is met de afspraken en dat die ook zo moet worden doorgevoerd. De heren Schilperoort en Van Hulsen sluiten zich hierbij aan. De voorzitter constateert dat de CCOOP een voorbehoud maakt op de tekst en dat de andere centrales aangeven de afspraken in de tekst te herkennen. Spreker sluit hiermee de bespreking van dit hoofdstuk af. De heer Hop vraagt in het kader van het gestelde onder artikel 15.a, lid 1 waarom daar is beperkt tot de pensioenregeling militairen tot 1 januari 2019. De voorzitter wijst er op dat de heer Hop de tekst van dit hoofdstuk heeft geparkeerd en hij zojuist daarmee de bespreking hiervan heeft afgesloten. Deze vraag kan worden meegenomen in de vervolgbespreking. Spreker gaat over op de bespreking van het volgende hoofdstuk.

Hoofdstuk 4 en 5.

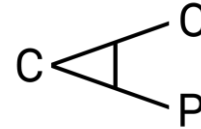
Geen wijzigingen of opmerkingen.

Hoofdstuk 6.

De heer Schilperoort geeft aan nog een keer terug te willen komen op artikel 16, lid 2. Spreker blijft erbij dat de tekst ten aanzien van het defensie-specifieke minimumloon niet voldoet. Zoals het hier is geformuleerd, komt het er op neer dat

de salarisverhoging die per 01-04-2019 wordt doorgevoerd op het minimumloon voor een deel teniet wordt gedaan door de ophogingen die in 2019 door de wettelijke maatregel plaatsvinden (verhoging minimumloon). Spreker heeft de verslagen er op nagelezen en hij heeft het beeld dat het de bedoeling is dat de loonsverhoging boven het reguliere wettelijk minimumloon zou blijven zitten. Zoals het hier is geformuleerd blijft er uiteindelijk voor de militairen maar 1% van die hele loonsverhoging over. De heer Van Hulsen doet de suggestie om de tekst van artikel 6.2, lid 2 te ontleden. De heer Schwab preciseert als volgt: er is een wettelijk minimum loon (stel 100) en het defensie-specifieke minimumloon is -in elk geval op 01-01-2019- gelijk aan dat minimumloon (ook 100). Als de salarissen in de sector Defensie met 3 worden verhoogd, wordt het defensie-specifiek minimumloon ook met 3 verhoogd. Als het wettelijk minimum loon wordt verhoogd, waardoor het hoger wordt dan het defensie-specifieke minimum loon, gaat het defensie specifieke loon ook omhoog. Dat is precies waar de heer Schilperoort op duidt en de heer Van Hulsen rekent als volgt voor: het wettelijk minimumloon en het defensie specifieke jeugdloon zijn beide 100. Door de loonmutatie bij Defensie komt het defensie-specifieke jeugdloon op 103. Als het wettelijk minimum loon vervolgens wordt verhoogd naar 110 en het defensie-specifieke jeugdloon wordt daarmee rechtgetrokken is de loonsverhoging van 3 als het ware opgevreten. Dat zou, aldus de heer Schwab, leiden tot de volgende tekstwijziging in lid 2 laatste zin: ‘...wordt het defensie-specifiek minimum loon verhoogd tot het wettelijk minimum jeugdloon’ wordt gewijzigd in *...wordt het defensie-specifieke minimum loon verhoogd met hetzelfde percentage*. De heer Schilperoort preciseert dat deze afspraak wordt gemaakt voor de duur van het AV-akkoord. De heer Suwout zegt niet zeker te weten of er over dit onderwerp is gesproken in de zin zoals de heer Schilperoort meent. Desgevraagd geeft de heer Schilperoort aan dat hij zich heeft gebaseerd op de WG AV-verslagen van 27-05-2019 en 19-06-2019. De heer Van Hulsen stelt vast dat partijen het in ieder geval wel eens zijn over de intentie dat een loonsverhoging niet mag worden opgevreten. De voorzitter concludeert dat het tekstvoorstel mee terug zal worden genomen en dat de werkgever de verslagen zal checken. Dit punt wordt geparkeerd. De heer Hop brengt naar voren dat dit gaat over het IBBAD, terwijl volgens hem de afspraak is gemaakt voor militairen. Hij vindt het prima dat partijen dit voor burgers willen regelen, maar hij herinnert aan de uitspraak van Defensie in het verleden, dat daar geen geld voor was. De heer Schwab verwijst naar artikel 6.2 (blz. 5) waar onder artikel 10 het IBM wordt gewijzigd. Dat laat volgens de heer Hop zijn opmerking dat partijen dit niet voor de burgers hebben afgesproken onverlet. De heer Schilperoort is het hiermee eens. Hij vindt het prima dat Defensie dit ook voor de burgers wil regelen, maar niet als dat straks ten koste gaat van de afspraak voor de militairen. In de beleving van de heer Hazenkamp is er gesproken over een maatregel voor de sector en daar valt ook het burgerpersoneel onder. Hij herkent de lezing van de heer Hop inhoudende dat Defensie heeft aangegeven dat er geen geld was om de maatregel ook voor de burgers te laten gelden niet. De heer Schilperoort is het hier niet mee eens, partijen hebben het absoluut niet over de burgers gehad als het gaat om het minimumloon. Dat is echt alleen over militairen gegaan en het is overigens ook al in het vorige AV-akkoord overeengekomen, waarbij ook is gesproken over fase 1 en de initiële opleiding. De heer Hazenkamp zegt toe de verslagen hierop te zullen nalezen. De heer Hop geeft er de voorkeur aan dat de voorzitter de vragen beantwoordt, waarop de voorzitter reageert met de opmerking dat de verslagen een reële weergave zijn van hetgeen is besproken. De heer Schilperoort wijst er op dat er een aantal technische sessies heeft plaatsgevonden, waarvan geen verslag is gemaakt. De heer Schwab wil opgemerkt hebben dat in het AV-akkoord wordt gesproken over *de sectoren* die bestaat voor Defensie uit burgers en militairen. Op blz. 5 van het AV-akkoord wordt, aldus de voorzitter, evenwel expliciet gesproken van ‘militairen die in aanmerking komen voor de garantietoelage...’. De heer Van Hulsen constateert dat daar dus geen misverstand over kan bestaan en overigens ook niet over het feit dat het raar zou zijn als partijen het wel regelen voor de militairen en niet voor de burgers. Daarmee komt ook deze tekst op de lijst van omissies en fouten. De voorzitter concludeert dat dit punt open blijft staan ten aanzien van de ophogingssystematiek en de vraag of de afspraken ook moeten gelden voor de burgers. De heer Hop merkt nog op de tijdelijke toelage loongebouw te missen [*zie verder bespreking artikel 15c*]. Daar waar het gaat om ministeriele regelingen verzoekt spreker eenduidigheid in de formulering te betrachten. De ene keer wordt gesproken van ‘vaststelling bij ministeriele regeling’ (artikel 15c), dan weer van ‘bij ministeriele regeling te stellen regels’ (artikel 11a) en ‘bij ministeriele regeling worden nadere regels gesteld’ (artikel 15b, lid 2). De heer Schwab licht toe dat de formulering in artikel 11a verschilt van die van 15b, lid 2 omdat in eerstgenoemde artikel een aanspraak wordt toegekend. Spreker zegt toe dat hij zal bezien of hij tot een eenduidige formulering kan komen.

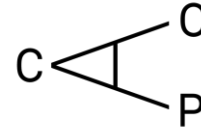

Ten aanzien van artikel 15b verwijst de heer Schilperoort naar de restrictie dat de militair vanaf 1 januari 2019 doorlopend in werkelijke dienst moet zijn geweest. In de praktijk komt het nog weleens voor dat een militair eerst ontslag moet nemen bij zijn OPCO voordat hij bij een ander OPCO in dienst kan komen. Spreker wil vastgelegd hebben dat de militair doorlopend in werkelijke dienst is geweest als de door hem beschreven situatie zich toch voordoet om te voorkomen dat mensen geen gebruik kunnen maken van de compensatiemaatregel omdat zij onder druk van de organisatie er een tijdje uit zijn geweest. De heer Schwab acht het onmogelijk dat de door de heer Schilperoort geschetste situatie zich voordoet bij de overgang naar een andere OPCO en de voorzitter vult hier op aan dat de militair wordt aangesteld bij de krijgsmacht en niet bij een OPCO. De overgang van het ene naar het andere OPCO wordt geregeld middels een wijziging van de aanstelling. De heer Schilperoort is het helemaal eens met deze stelling en ook de heer Hop is verheugd over deze uitspraak omdat beiden hebben waargenomen dat de praktijk toch echt anders uitwijst. De voorzitter merkt op dat mensen zich altijd tot de BCO kunnen wenden. In de precisie wil de heer Van Hulsen vastgelegd hebben dat onder 'doorlopend' ook wordt begrepen de situatie waarin onverhoopt tegen de regels in er sprake is van een korte onderbreking bij de overstap van het ene krijgsmachtdeel naar het andere. De heer Schwab repliceert dat iemand blijft aangesteld bij de krijgsmacht, dus bij een overstap is er sprake van een doorlopend dienstverband. Dat zo zijnde zou er volgens de heer Van Hulsen geen enkele zaak bij de BCO belanden. Blijkbaar bestaat de angst dat er wel sprake kan zijn van een onderbreking in het geval van een overstap en om daaraan tegemoet te komen kunnen partijen de bedoeling van deze afspraak opschrijven omdat zij het hier naar spreker meent over eens zijn. De voorzitter is niet van zins om dit in de regeling te formuleren, omdat dergelijke cases altijd maatwerk zijn en in de BCO thuishoren. De OPCO-wijzigingen komen hier niet aan bod, want betrokkenen hebben een aanstelling conform artikel 12 AMAR en zijn niet ontslagen geweest bij een overstap. Spreker gaat over op bespreking van het volgende artikel.

Ten aanzien van artikel 15c Tijdelijke toelage loongebouw verwijst de heer Schwab naar de eerdere opmerking van de heer Hop bij de bespreking van artikel 10 (Garantietoelage minimumloon). Het gaat daarbij om de vraag of de bedragen van de tijdelijke toelage loongebouw op dezelfde manier moeten worden behandeld als een salarisverhoging voor het vaststellen van de hoogte van het defensie-specifiek minimumloon. Spreker meent dat de tijdelijke toelage *on top of all* is (bovenkant van de piramide). Het verzoek van de heer Hop is om de tijdelijke toelage loongebouw als laatste deel van de drietrapsraket ook mee te nemen bij het defensie-specifieke minimumloon.

De heer Schwab vervolgt met de bespreking van artikel 23a, Berekeningsgrondslag pensioenen. Op verzoek van de centrales heeft spreker de opsomming van de pensioengevende delen buiten haakjes geplaatst. De tabel is hier nog in de tekst opgenomen, maar zal later worden verplaatst naar een bijlage. De heer Hop vindt het verwarrend omdat hier eigenlijk moet worden benoemd welke elementen niet pensioengevend zijn, welke voor 50% en welke voor 100%. De heer Schwab licht toe dat er in de tekst wordt verwezen naar de vier tabellen waarin de verschillende inkomensbestanddelen zijn opgenomen. Ten aanzien van de tabellen heeft de heer Hop de volgende vragen. In tabel 1: onder g., h. en i. wordt een termijn van vijf onafgebroken jaren genoemd, terwijl de afspraak volgens spreker is dat de toelagen vanaf het begin pensioengevend zijn. De heer Van de Hoef licht toe dat met artikel 32a, eerste lid de pensioengevendheid van vaste inkomensbestanddelen ongewijzigd blijft. Met het nieuwe tweede lid wordt de opbouw geregeld zoals afgesproken zonder clausulering van een termijn vanaf 01-01-2019 (tabel 2). De voorzitter constateert dat tabel 1 een herhaling is van de bestaande situatie en dat de tabellen 2, 3 en 4 er nieuw bijkomen. De heer Schwab vult aan dat in dit artikel moet worden opgenomen wat er al was aangevuld met de situatie die vanaf 01-01-2019 gaat gelden. De heer Van Hulsen constateert dat de heer Schwab er kennelijk in is geslaagd om twee A-4 pagina's vol met toelagen te comprimeren in de voorliggende tabellen. De heer Schwab verwijst naar tabel 3 punt g. en tabel 4 punt c. waarin wordt verwezen naar overige vergoedingen en toelagen voor zover bij ministeriele regeling bepaald. De heer Hop meent dat hier moet worden aangegeven dat alle inkomensbestanddelen die in de rijksregeling pensioengevend zijn ook in de regeling voor militairen pensioengevend moeten zijn. De heer Van de Hoef repliceert dat de militairen eigen toelagen hebben. Voor de militairen bestonden alleen vaste toelagen en in het overleg is besloten om ook variabele toelagen te introduceren. Partijen zijn overeengekomen welke toelagen voor 100% pensioengevend zijn (burgerequivalent) en welke voor 50%. Volgens spreker is het punt van de CCOOP hiermee geadresseerd. De heer Hop zegt vast te willen houden aan zijn verzoek om de elementen uit de rijksregeling in deze tekst op te nemen. Volgens de heer Van Hulsen hebben partijen minutieus gekeken of alle bestaande toelagen zijn meegenomen en hij heeft het beeld dat wat dat betreft de

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

tekst in de tabellen de lading dekt. Als er iets nieuws wordt verzonnen hebben partijen steeds een discussie over de vraag wat zij met de pensioengevendheid gaan doen. De heer Schilperoort geeft aan dat in het AV-akkoord is opgenomen dat de variabele toelagen waarvan de huidige equivalenten voor burgerambtenaren van Defensie pensioengevend zijn ook voor de militairen voor 100% pensioengevend zijn. De heer Schwab doet de suggestie om de AV-tekst in de toelichting op te nemen om in ieder geval de bedoeling duidelijk vast te leggen. Partijen gaan hiermee akkoord [*later blijkt dat dit al in de tekst is opgenomen op blz. 19 bovenaan*]. Hiermee is dit artikel voldoende besproken en de voorzitter gaat over op het volgende hoofdstuk.

Hoofdstuk 7 en 8.

Geen opmerkingen.

Hoofdstuk 9.

De heer Schwab licht toe dat in artikel 9.1 wijziging artikel 4 Vaststelling salarisschalen de tabellen van de KM en de overige krijgsmachtdelen in elkaar zijn geschoven *zonder* de rangen in elkaar te schuiven. Dat is dus een puur optische wijziging. Wanneer partijen de tabellen ook functioneel in elkaar geschoven willen zien is het advies te wachten tot de discussie over het nieuwe loongebouw. Dit is voor de centrales voor nu voldoende.

Ten aanzien van artikel 9.2, lid 1 merkt de heer Schwab op dat hier het vereiste eigen huishouding wordt geschrapt. Dit vereiste staat nog wel ergens in de rechtspositie, maar dat is dan buiten de scope van deze AMvB. De heer Hop vindt de tekst onduidelijk waarop de voorzitter aangeeft dat deze tekst een letterlijke vertaling is van de afspraken die zijn gemaakt. Omdat het een wijziging van een bestaand artikel betreft is het wellicht dienstig om de oorspronkelijke tekst van het artikel er bij te houden. Er ontstaat een discussie over de reisaanspraken van beide groepen per plaatsingsperiode buiten Europa, welke uitmondt in de conclusie dat beide groepen nu onder artikel 20 vallen en dat 'woonachtig' moet slaan op Nederland. De heer Schwab licht toe dat artikel 21 vervalt, dat de personen bedoeld in artikel 21d worden overgeplaatst naar artikel 20 en dat artikel 22 blijft staan. Spreker is van mening dat partijen het wel eens zijn, maar dat de tekst nog steeds tot verwarring kan leiden. Hij stelt voor de tekst mee terug te nemen om te bezien of de formulering duidelijker kan. Hiermee wordt ingestemd.

Naar aanleiding van een opmerking (artikelen en burgers) van de heer Hop en een verzoek om uitleg door de heer Van Hulsen licht de heer Schwab het volgende toe (Hoofdstuk 10, blz. 19 en 20). De aanduiding 'oud' verwijst naar het BARD. In de tekst zijn alleen verwijzingen opgenomen om te laten zien waar het nieuwe artikel vandaan komt. Hier en daar is tekstueel wat aangepast. De heer Schilperoort zegt in de veronderstelling te zijn geweest dat de oude tekst zou worden overgenomen, dus ook voor hem was het de vraag waarom het niet alleen om een omnummering gaat. Nu is het, aldus spreker, net alsof partijen deze teksten opnieuw zijn overeengekomen. Als de teksten hier en daar zijn aangepast dient dat wel besproken te worden, want alleen al het anders plaatsen van een komma kan een hele andere lezing geven. De heer Dekker zegt hier over dat de artikelen ongewijzigd zijn overgezet. Het enige artikel waarin een wetstechnische wijziging is aangebracht is het nieuwe artikel 23. In het oude artikel werd verwezen naar het KB en dat wordt nu niet meer gedaan. De hoofdregel is dat de artikelen niet zijn gewijzigd en dat is ook in de toelichting uitgelegd. De heer Hop reageert hierop met de opmerking dat partijen hier van mening over verschillen en hij kondigt aan hier uitgebreid op terug te komen bij de behandeling van de artikelen. Hij voegt hier aan toe toch aardig wat verschillen te hebben geconstateerd, onder andere bij artikel 86. Dat is volgens de heer Dekker echter niet gewijzigd en hij verwijst naar de toelichting waarin per artikel is aangegeven dat er geen wijziging heeft plaatsgevonden. De heer Schwab vult aan dat het met uitzondering van het genoemde artikel 23 alleen om verplaatsingen gaat. De heer Schilperoort doet de suggestie om alleen de omnummering te vermelden. De heer Dekker repliceert dat vanuit wetgevingstechniek het advies is gekomen om ook de artikelen op te nemen.

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

Aangezien de boodschap is dat er geen wijzigingen in de tekst hebben plaatsgevonden (met uitzondering van artikel 23) gaat de voorzitter er van uit dat eventueel gedetecteerde verschillen het gevolg moeten zijn van knippen en plakken. Met uitzondering van de CCOOP zeggen de overige centrales hier eveneens van uit gaan. De heer Hop is er niet zeker van of het gaat om foutjes of een bewuste keuze, dat zal de bespreking leren. De voorzitter stelt dat partijen hier de volgende keer uitgebreid op terug zullen komen.

- Pm Besloten wordt om de informele WG AV van 05-11-2019 om te zetten in een formele WG AP (13.00-16.00 uur). De bespreking zal dan worden voortgezet bij Hoofdstuk 9, Artikel 9.2 onderdeel c. (blz. 9). De heer Van Hulsen stelt voor dat de werkgever de tekst aanpast op grond van hetgeen vandaag is gesproken (witwassen en markeren van resterende discussiepunten). De voorzitter zegt dit toe. De heer Hop vraagt aandacht voor de aanlevertermijn van de stukken. De heer Schilperoort wijst er op dat partijen gezamenlijk kunnen besluiten dat de aanlevertermijn kan worden overschreden en dat het bovendien niet om een nieuw stuk gaat. Een aangepast stuk kan, aldus de heer Schwab, vrijdag 25-10-2019 beschikbaar zijn. De centrales gaan hiermee akkoord. Besloten wordt het verslag van deze vergadering vast te stellen in de eerstvolgende reguliere AP en de beschikbare tijd op 05-11-2019 te besteden aan de inhoudelijke bespreking van de concept AMvB.

Agendapunt 3: Bespreking Ministeriele regeling voortvloeiend uit het voorgaand besluit
(SOD 19.00425 bijlagen 2 en 3 en SOD19.00426 bijlage 4).

- Pm Dit punt wordt doorgeschoven.

Agendapunt 4: Rondvraag en Sluiting.

Doorvoeren verbeteringen/dienstreizen buitenland (ACOP).

De heer Schilperoort zegt veel reacties te krijgen over met name dienstreizen buitenland in de zin dat DC HR communiceert dat er wordt gewacht op de regelgeving, terwijl partijen een staande afspraak hebben dat verbeteringen meteen kunnen worden doorgevoerd. Spreker vraagt hiervoor de aandacht. De voorzitter brengt naar voren dat de werkgever daar terughoudend in is omdat het om bedragen gaat die nog niet zijn besproken. De heer Schwab geeft aan dat kosten onder rekest kunnen worden gedeclareerd. De heer Van Hulsen constateert dat

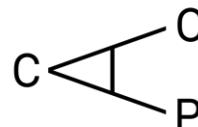
- Pm er niet zozeer op regelgeving wordt gewacht als wel op het signaal vanuit de HDP. De voorzitter zegt toe dit mee te nemen.

Verschuivingstoelage TOD (ACOP).

De heer Schilperoort geeft aan dat er onder zijn leden onduidelijkheid bestaat over het begrip 'verschoven dienst'. In zijn beeld is dat ook het geval als de dienst een uur verschuift. DC HR stelt zich echter op het standpunt dat er alleen sprake is van een verschoven dienst als bijvoorbeeld een avonddienst een nachtdienst wordt. Aangezien er een verschuivingstoelage bestaat gaat de voorzitter er van uit dat er ook een definitie moet zijn van het begrip 'verschoven dienst'. De heer Hop meent dat partijen daar afspraken over hebben gemaakt, maar dat de werkgever die niet in het akkoord wilde opnemen omdat de tekst anders te lang zou worden. Wel zou heel duidelijk richting onder andere DC HR worden gecommuniceerd wanneer er sprake is van een verschuiving en onder welke

- Pm condities die mag plaatsvinden. De voorzitter acht dit een goed punt en zal dit na laten gaan.

Niets meer aan de orde zijnde sluit de voorzitter de vergadering om 14.00 uur.

ACTIEPUNTENLIJST EXTRA WG AP 22-10-2019

Nr.	Onderwerp:	Actie:	Opmerkingen:
1.	FPS-2-aanstelling voor alle officieren en onderofficieren.	WG AP 22-10-2019 Voorzitter stelt brief op met de strekking dat het om een verbetering in de vorm van een tijdelijke maatregel gaat en een en de communicatietekst die is overeengekomen in het SOD.	
2.	Lessons learned AV-afspraken. -Pensioengevendheid eenmalige uitkering vrijval werkgeversdeel. -Uitkeringsregime eenmalige uitkering van 300 euro. - minimum loonafspraken voor militairen/burgers	WG AP 22-10-2019 Opstellen van een lijst met AV-afspraken waarvan de intentie niet goed is vastgelegd of die achteraf toch leiden tot interpretatieverschillen.	
3.	Ingelaste AP 05-11-2019 Concept AMvB en Nota van Toelichting. (AP/19.000524 en bijl.)	WG AP 22-10-2019 De tekst wordt aangepast aan de bespreking van vandaag en aangeboden op 25-10-2019. Bespreking op 05-11-2019 wordt voortgezet bij artikel 9.2 onderdeel c.	
4.	Doorvoeren verbeteringen/dienstreizen buitenland .	WG AP 22-10-2019 DCHR communiceert dat men wacht op regelgeving terwijl partijen de afspraak hebben dat verbeteringen meteen kunnen worden doorgevoerd. Defensie is terughoudend omdat het om bedragen gaat die nog niet besproken zijn. Declareren is mogelijk onder rekest. Defensie zal aandacht besteden aan de communicatie.	
5.	Bespreking Ministeriele regeling voortvloeiend uit het voorgaand besluit (SOD 19.00425 bijlagen 2 en 3 en SOD 19.00426 bijlage 4).	22-10-2019 Wegens onvoldoende tijd doorgeschoven.	